Lietas Nr.11351001220
K33-0060-22/11
ECLI:LV:RIRT:2022:0818.11351001220.3.S

SPRIEDUMS
Latvijas Republikas vārdā
Rīgā 2022. gada 18. augustā

Rīgas rajona tiesa
tiesnese I. Ozoliņa-Kļaviņa
piedaloties prokurorei D. Auziņai
aizstāvei V. Brakšai
izskatīja atklātā tiesas sēdē krimināllietu, kurā /pers. A/, personas kods /personas kods/, apsūdzēts pēc Krimināllikuma 180. panta pirmās daļas.

Aprakstošā daļa

[1] /pers. A/ izdarīja svešas kustamas mantas slepenu nolaupīšanu (zādzību), nelielā apmērā, un proti:

/pers. A/, 2020. gada 6. janvārī ap plkst.06.40, atrodoties savā darba vietā SIA „/nosaukums A/" noliktavā veikalā "/nosaukums B/", /adrese/, ar nolūku slepeni nolaupīt svešu mantu, slepeni, būdams pārliecināts, ka viņa darbības neviena cita persona nenovēro, no noliktavas plaukta paņēma SIA "/nosaukums A/" piederošus sešus iepakojumus ar cigaretēm "Marlboro Gold" ar vērtību 39 *euro* katrs, kā arī no dienesta telpas noliktavā paņēma tur atrodošos SIA "/nosaukums A/" piederošo mobilo telefonu "Xiaomi Redmi 7A" ar IMEI kodu /numurs/, kura vērtība 143,64 *euro*, pēc kā iznesa šīs mantas no noliktavas teritorijas un ar tām no noziedzīga nodarījuma vietas aizgāja, tādējādi pārņemot šo svešo mantu savā prettiesiskajā valdījumā un parādot gribu to paturēt kā savu bez atlīdzības tās īpašniekam. Tādējādi /pers. A/ slepeni nolaupīja SIA „/nosaukums A/" piederošo mantu par kopējo summu 377,64 *euro*.

Tādējādi /pers. A/ izdarīja zādzību nelielā apmērā, jo noziedzīga nodarījuma priekšmeta – nolaupītās svešas kustamas mantas vērtība, ir mazāka par Latvijas Republikā ar 2015. gada 24. novembra Latvijas Republikas Ministru kabineta noteikumu Nr.656 „Noteikumi par minimālās mēneša darba algas apmēru normālā darba laika ietvaros un minimālās stundas tarifa likmes aprēķināšanu" 2.punktu noteikto minimālo mēneša darba algu 430 *euro*.

Ar savām darbībām /pers. A/ izdarīja noziedzīgu nodarījumu, kas paredzēts Krimināllikuma 180. panta pirmajā daļā.

[2] Prokurore grozīja apsūdzību saskaņā ar Kriminālprocesa likuma 461. panta pirmo daļu, 462. panta otro daļu un uzturēja to augstākminētajā redakcijā.

Motīvu daļa

[3] Apsūdzētais/pers. A/ (turpmāk arī apsūdzētais), izsakot attieksmi pret grozīto apsūdzību (lietas 83. lapa), savu vainu visā viņam izvirzītajā un grozītajā apsūdzībā Krimināllikuma (turpmāk arī KL) 180. panta pirmajā daļā paredzētā noziedzīgā nodarījuma izdarīšanā, atzina pilnībā un izdarīto nožēloja, to apstiprinot tiesas sēdē, izteica lūgumu neveikt pierādījumu pārbaudi tiesas izmeklēšanā (lietas 155. lapa).

Iepazinusies ar lietas materiāliem, uzklausījusi prokurori, apsūdzēto, aizstāvi, ņemot vērā to, ka apsūdzētais atzīst savu vainu viņam izvirzītajā un grozītajā apsūdzībā pilnībā un piekrīt pierādījumu pārbaudes neizdarīšanai tiesas izmeklēšanā, pierādījumu pārbaudes neizdarīšanas sekas apsūdzētajam tiesas sēdē izskaidrotas un sekas ir skaidras, apsūdzētā vaina ir pierādīta, ar visiem lietas materiāliem to kopumā un savstarpējā sakarībā, tiesai nav šaubu par apsūdzētā vainu, tiesa atzīst, ka saskaņā ar Kriminālprocesa likuma (turpmāk arī KPL) 499. pantu pierādījumu pārbaude tiesas izmeklēšanā nav nepieciešama, līdz ar ko, saskaņā ar KPL 527. panta trešo daļu pierādījumu analīze un to uzskaitījums spriedumā netiek izdarīti.

[4] Izvērtējot lietā esošos pierādījumus to kopumā un savstarpējā sakarībā, tiesa konstatē visu subjektīvo un objektīvo pazīmju kopumu, kvalificējošās pazīmes, lai apsūdzētā darbības atzītu par noziedzīgu nodarījumu.

[5] Vērtējot apsūdzētā darbību juridisko kvalifikāciju, tiesa konstatē, ka apsūdzētajam celtā apsūdzība atbilst KPL 405. panta pirmās daļas noteikumiem (*Latvijas Republikas Augstākās tiesas Senāta Krimināllietu departamenta apkopotā tiesu prakse noziedzīgo nodarījumu kvalificēšanā, ja lieta izskatīta bez pierādījumu pārbaudes, 2013., 6.lpp.)* un ar lietā esošajiem pierādījumiem ir pierādīts, ka apsūdzētā izdarītais noziedzīgais nodarījums pareizi kvalificēts pēc KL 180. panta pirmās daļas, jo viņš apsūdzībā norādītajā vietā un laikā izdarīja zādzību nelielā apmērā. Apsūdzētais ir sodāms,

taisot notiesājošu spriedumu, kā to paredz KPL 520. pants.

[6] Lietā nav strīda par noziedzīgā nodarījuma izdarīšanas faktiskajiem apstākļiem un juridisko kvalifikāciju, par noziedzīgā nodarījuma obligātajiem elementiem - subjektu, subjektīvo pusi, objektu un objektīvo pusi.

[7] Saskaņā ar KPL 499. panta trešās daļas nosacījumiem tiesas izmeklēšanā, pārbaudot apsūdzētā personu raksturojošos datus, tiesa konstatēja, /pers. A/ dzimis /dzimšanas datums/, ar 9.klašu izglītību, nestrādā, neprecējies, apgādībā viens nepilngadīgs bērns.

Attiecībā par sodāmību noskaidrots, agrāk vairakkārt sodīts, tajā skaitā par līdzīgiem noziedzīgiem nodarījumiem (lietas 45. – 50. lapa). Pēdējo reizi 2019. gada 5. decembrī ar Zemgales rajona tiesas spriedumu par divu noziegumu izdarīšanu pēc KL 180. panta pirmās daļas ar piespiedu darbu uz 120 piespiedu darba stundām. Saskaņā ar KL 50. panta piekto daļu sods noteikts pēc spriedumu kopības ar Zemgales rajona tiesas 2019. gada 14. janvāra spriedumu un galīgais sods noteikts īslaicīga brīvības atņemšana uz 1 mēnesi 15 dienām un piespiedu darbu uz 120 stundām. Spriedums stājies spēkā 2019. gada 17. decembrī (lietas 62. - 63. lapa).

Uz šo brīdi apsūdzētajam ir aktuāls kriminālprocess Rīgas rajona tiesā.

[7.1] Tiesas sēdē apsūdzētais paskaidroja, ka līdz apcietinājumam strādāja kraušanas darbos Ventspilī, /nosaukums C/. Ienākumi bija 50 *euro* dienā. Nepilnus trīs mēnešus strādāja pirms apcietināja.

Veselības problēmas nav, invaliditātes nav. Četras sodāmības bija līdz šim procesam, bija sabiedriskais darbs, ko nostrādāja dzīvnieku patversmē, saņēma pateicību. Šobrīd ir aktīvs cits kriminālprocess par KL 175. panta trešo daļu, ir nosūtīta lieta tiesai.

Zināja, ka bija meklēšanā. Izšķīrās no sievietes, ar kuru dzīvoja Ķekavā un aizbrauca uz Ventspili. Piedodiet, ka tā sanāca, ka bija meklēšanā. Lūdz mīkstināt sodu, ieskaitīt apcietinājumā pavadīto laiku.

Ir pārdomājis savu rīcību, apsolās neizdarīt jaunus likumpārkāpumus. Gribas sākt jaunu dzīvi. Līdz ko būs iespējams nomaksāt kaitējuma kompensāciju, nomaksās to.

[7.2] Pēdējā vārdā apsūdzētais izteicās, ka secinājumus ir izdarījis, ļoti nožēlo izdarīto, lūdz mīkstināt sodu.

[8] Nosakot sodu, tiesa saskaņā ar KL 35., 46., 47. un 48. pantu ņem vērā izdarītā noziedzīgā nodarījuma raksturu, radīto kaitējumu, apsūdzētā atbildību mīkstinošos un atbildību pastiprinošos apstākļus, vainīgā personību.

[9] Saskaņā ar KL 7. panta trešo daļu apsūdzētā izdarītais noziedzīgais nodarījums pēc KL 180. panta pirmās daļas klasificējams kā tīšs mazāk smags noziegums.

[10] No apsūdzības faktisko apstākļu izklāsta izriet, ka apsūdzētais ar tiešu nodomu un apzināti prettiesiskām darbībām ir vērsies pret īpašumu, apdraudot cietušās SIA "/nosaukums A/" mantiskās intereses.

[11] Saskaņā ar KL 47. panta otro daļu apsūdzētā atbildību mīkstina apstāklis, ka viņš savu vainu atzina un nožēloja izdarīto.

Pierādījumu pārbaudes neizdarīšana iztiesāšanā ir procesuāla darbība, kas ir pieļaujama pie apstākļiem, kad apsūdzētais atzīst savu vainu. Apsūdzētais, piekrītot lietas iztiesāšanai bez pierādījumu pārbaudes, ir izmantojis savas tiesības uz sadarbību, ko nosaka KPL 21. pants, ka persona, kurai ir tiesības uz aizstāvību, var sadarboties ar kriminālprocesa veikšanai pilnvaroto amatpersonu, lai sekmētu kriminaltiesisko attiecību noregulējumu. Tas, ka apsūdzētais izmanto savas tiesības uz sadarbību vienkāršotāka procesa izvēlē, nav atzīstams par patstāvīgu viņa atbildību mīkstinošu apstākli, bet tiesa ņem vērā pie soda noteikšanas. Šāda atziņa izriet arī no tiesu prakses (*sk. Senāta Krimināllietu departaments nolēmumus lietā Nr. SKK- 232/08*).

Tiesa ņem vērā apstākli, ka apsūdzētais ir izmantojis savas KPL 21. pantā paredzētās tiesības uz sadarbību ar kriminālprocesa veikšanai pilnvaroto personu, kas izpaužas vienkāršāka procesa veida izvēlē, tādā veidā nodrošinot efektīvāku kriminaltiesisko attiecību taisnīgu noregulējumu, taču minētais apstāklis nav atzīstams par patstāvīgu atbildību mīkstinošu apstākli KL 47. panta izpratnē.

[12] Saskaņā ar KL 48. panta pirmās daļas 1. punktu apsūdzētā atbildību pastiprina apstāklis, ka noziedzīgais nodarījums veido noziedzīgo nodarījumu recidīvu.

[13] KL 5. panta pirmā daļa paredz, ka nodarījuma (darbības vai bezdarbības) noziedzīgumu un sodāmību nosaka likums, kas bija spēkā šā nodarījuma izdarīšanas laikā.

Krimināllikuma redakcijā, kas bija spēkā uz noziedzīgā nodarījuma izdarīšanas brīdi, bija noteikts, ka par KL 180. panta pirmajā daļā paredzēto noziedzīgo nodarījumu soda ar brīvības atņemšanu uz laiku līdz vienam gadam vai ar īslaicīgu brīvības atņemšanu, vai ar piespiedu darbu, vai ar naudas sodu.

Spēkā esošajā likuma redakcijā noteikts, ka par KL 180. panta pirmajā daļā paredzēto noziedzīgo nodarījumu soda ar brīvības atņemšanu uz laiku līdz vienam gadam vai ar īslaicīgu brīvības atņemšanu, vai ar probācijas uzraudzību, vai ar sabiedrisko darbu, vai ar naudas sodu.

[1 4] Tiesa ņem vērā KL 46. panta ceturtajā daļā noteikto, ka brīvības atņemšanas sodu par mazāk smagu noziegumu var piemērot tad, ja soda mērķis nav sasniedzams, nosakot kādu no attiecīgā panta sankcijā paredzētajiem soda veidiem, un minētais likuma nosacījums attiecināms arī uz šo konkrēto gadījumu.

Soda mērķis ir aizsargāt sabiedrības drošību, vainīgo personu sodīt par izdarīto noziedzīgo nodarījumu, kā arī panākt, lai notiesātais pildītu likumus un atturētos no noziedzīgu nodarījumu izdarīšanas.

Tiesa, ņemot vērā prokurores viedokli par sodu un apsūdzētā aizstāves viedokli par iespējamo sodu, apsūdzētā viedokli, ievērojot KL 46. panta otrajā daļā norādītos soda veidu ietekmējošos apstākļus, uzskata, ka apsūdzētajam par izdarīto noziegumu, ir nosakāms sods īslaicīgas brīvības atņemšanas veidā. Tiesas ieskatā cita soda veida noteikšana nesasniegs KL 35. pantā definēto mērķi.

Lemjot jautājumu par krimināsoda piemērošanu, tiesa ņem vērā, ka apsūdzētais iepriekš ir sodīta persona, tajā skaitā, par analoģiska rakstura noziedzīgu nodarījumu izdarīšanu.

Tāpat tiesa ņem vērā un vērtē par apsūdzētā personību iegūto informāciju, t.i., apsūdzētais, būdams ekonomiski aktīvā darbspējīgā vecumā, ir persona, kurai ir izteikti zems subjektīvās uzvedības kontroles un uz panākumiem virzīts motivācijas līmenis, tā kā konstatējams, ka jau iepriekš ir vairākas reizes sodīta persona par analoģisku noziedzīgu nodarījumu izdarīšanu, kuriem nav piedēvējams gadījuma raksturs.

Tiesa uzskata, ka apsūdzētais savas personiskās intereses izvirza augstāk par citu cilvēku interesēm un tiesībām un turpina izdarīt noziedzīgus nodarījumus.

Tiesa atzīst, ka apsūdzētais nekādus secinājumus nav izdarījis par likuma paklausīgas dzīves veidošanu, minētais liecina par viņa nevēlēšanos laboties, pakļauties likumam, nav izvērtējis savas rīcības nepieļaujamību, tādā veidā apzināti izrādot savu vienaldzīgo attieksmi ne tikai pret tiesisko apziņu, bet arī sabiedrību un tās interesēm kopumā. Apsūdzētais nav izdarījis vēlamus secinājumus, neuzskata likumu ievērošanu par dzīves normu un neciena citu personu tiesības un sabiedrībā vispārpieņemtās uzvedības normas.

Ņemot vērā apsūdzētā personību, tiesai nav pārliecība, ka brīvības atņemšanai alternatīvs sods sasniegs soda mērķi. Tiesas ieskatā, brīvības atņemšanas sods ir taisnīgākais un samērīgākais sods. Brīvības atņemšanas sods panāks to, ka apsūdzētais un preventīvi arī citas personas turpmāk pildīs likumus un atturēsies no noziedzīgu nodarījumu izdarīšanas, apzinoties, ka par noziedzīgu nodarījumu, par kuru atbildība paredzēta KL 180. panta pirmajā daļā izdarīšanu, sods var tikt piespriests arī reālas brīvības atņemšanas veidā.

Tiesas ieskatā, sods par izdarīto apsūdzētajam nosakāms tikai brīvību ierobežojošā veidā, proti, par mazāk smagu noziegumu īslaicīgas brīvības atņemšanas veidā, atzīstot, ka tikai šāds soda veids sasniegs KL 35. panta otrajā daļā paredzēto soda mērķi. Ar to apsūdzētais tiks samērīgi un atbilstoši sodīts par izdarīto noziedzīgo nodarījumu, kā arī tiks panākts, ka apsūdzētais un arī citas personas turpmāk pildīs likumus un atturēsies no jaunu noziedzīgu nodarījumu izdarīšanas, jo arī judikatūrā ir atzīts, ka lemjot par vainīgajiem piespriežamā krimināsoda veidu un mēru, tiesām jāizvērtē, kā konkrētās krimināltiesiskās represijas piemērošana sekmēs taisnīguma atjaunošanu; noziedzīgu nodarījumu recidīvu novēršanu; aizsargās sabiedrisko drošību; atturēs citu personu no noziedzīgu nodarījuma izdarīšanas; sekmēs notiesāto personu resocializāciju.

Pastāvot minēto apstākļu kopumam, tiesa secina, ka šāda apsūdzētā cilvēktiesību ierobežošana atbilst Kriminālprocesa likuma mērķim un KPL 12. pantā definētajam cilvēktiesību garantēšanas principam, kā arī ir samērīga ar nodarīto kaitējumu un ar noziedzīga nodarījuma smagumu. Turklāt krimināsoda noteikšanā tiesai jāievēro vispārējie tiesību principi, tajā skaitā humānisma princips. Soda mērķis nav tikai sodīt, bet arī panākt, lai notiesātais un citas personas pildītu likumus un atturētos no noziedzīgu nodarījumu izdarīšanas, tātad sodam jābūt tādam, kas sekmē indivīda vēlēšanos laboties un stāties uz likumpaklausības ceļa.

Tiesas ieskatā prokurores prasītais soda veids un mērs konkrētajā gadījumā būs taisnīgs, atbilstīgs un samērīgs, atbilstošs soda mērķim un soda veida un mēra ietekmējošajiem apstākļiem.

[15] Tāpat tiesa neatstāj bez ievērības, ka apsūdzētais izvairījās no ierašanās uz tiesas sēdēm šajā procesā, nepildīja savus procesuālos pienākumus, tādejādi vilcināja lietas izskatīšanu. Tiesas ieskatā minētais norāda uz apsūdzētā nevēlēšanos izprast un izvērtēt procesuālo pienākumu nepildīšanas sekas.

[16] Soda bardzības izvēlē tiesa ņem vērā Latvijas Republikas Augstākās tiesas 2007./2008. gada tiesu prakses apkopojumā „Apgabaltiesu kā pirmās instances tiesas un Augstākās tiesas krimināllietu tiesu palātas kā apelācijas instances tiesas sodu piemērošanas prakse" izteikto viedokli, ka krimināsodam jābūt tādam, kas sekmē noziedzīgu nodarījumu veicinošo faktoru novēršanu (mazināšanu). Soda bardzība bieži vien nav pietiekama, lai persona apzināti atteiktos no jaunu noziedzīgu nodarījumu izdarīšanas. Tāpat krimināsodus nedrīkst izmantot, lai iebiedētu sabiedrību *(sk. apkopojuma 17. - 21. lpp.)*.

Nosakot soda bardzību, tiesa ņem vērā, lai tas būtu taisnīguma atjaunojošs, taisnīgs, vispārīgās prevencijas principu, kā arī sabiedriskās drošības intereses.

Atbilstoši KL 35. panta otrajai daļai soda mērķis ir aizsargāt sabiedrisko drošību, atjaunot taisnīgumu, sodīt vainīgo personu par izdarīto noziedzīgo nodarījumu, resocializēt sodīto personu, kā arī panākt, lai notiesātais un citas personas pildītu likumus un atturētos no noziedzīgu nodarījumu izdarīšanas.

Saprotot noziedzīgu nodarījumu kā netaisnīgumu, ko radījusi pārkāpēja darbība vai bezdarbība, ikvienā konkrētā gadījumā ir svarīgi izvēlēties un piemērot pārkāpējam tādu sodu, kas ir samērīgs un maksimāli atbilst sabiedrības un arī pārkāpēja interesēm *(A.Judins. Krimināsods nav valsts atriebība par izdarīto noziedzīgo nodarījumu. Jurista vārds Nr.11 (762), 2013.gada 19.marts, 7.lpp)*.

Izlemjot jautājumu par nosakāmā soda mēru, tiesa ņem vērā, ka apsūdzētajam lietā konstatēts viens atbildību mīkstinošs apstāklis un viens atbildību pastiprinošs apstāklis.

Tiesas ieskatā, atbildību pastiprinoša apstākļa esamība ir pamats bargāka soda mēra piemērošanai Krimināllikuma panta sankcijas ietvaros un liedz tiesai tiesības piespriest minimālo sodu, jo pēc Krimināllikuma jēgas, atbildību pastiprinošu apstākļu esamība jau pati par sevi liedz iespēju tiesai noteikt panta sankcijā paredzēto minimālo sodu *(skat. Augstākās tiesas Senāta Krimināllietu departamenta 2006. gada 8. februāra lēmumā lietā Nr. SKK01-74/06)*.

Tiesa secina, ka apsūdzētajam par izdarīto noziegumu ir nosakāms inkriminētā panta sankcijā paredzētais sods – īslaicīgas brīvības atņemšanas veidā uz trīs mēnešiem, ar mērķi – veicināt apsūdzētā atbildību resocializācijas pasākumu īstenošanā un soda efektivitātes kritēriju sasniegšanā.

[17] Saskaņā ar KL 52. panta ceturto un piekto daļu, brīvības atņemšanas soda izciešanā ieskaitāms aizturēšanā un apcietinājumā pavadītais laiks šajā lietā no 2022. gada 13. jūnija līdz sprieduma spēkā stāšanās dienai.

[18] 2020. gada 17. februārī apsūdzētajam piemērots drošības līdzeklis – uzturēšanās noteiktā vietā (lietas 26., 27. lapa).

2021. gada 28. jūlijā apsūdzētajam piemērotais drošības līdzeklis – uzturēšanās noteiktā vietā grozīts uz drošības līdzekli – apcietinājumu un apsūdzētais izsludināts meklēšanā (lietas 113. - 115. lapa).

Apsūdzētais aizturēts un ievietots Rīgas Centrālcietumā 2022. gada 13. jūnijā (lietas 122. lapa).

KPL 249. panta pirmā daļa nosaka, ja procesuālā piespiedu līdzekļa piemērošanas laikā ir zudis vai mainījies tā piemērošanas pamats, mainījušies piemērošanas nosacījumi, personas uzvedība vai ir noskaidroti citi apstākļi, kas noteica piespiedu līdzekļa izvēli, procesa virzītājs pieņem lēmumu par tā grozīšanu vai atcelšanu. Ievērojot to, ka uz lietas izskatīšanas brīdi nav iestājušies KPL 249. panta pirmās daļas nosacījumi, tad sprieduma izpildes nolūkā līdz sprieduma spēkā stāšanās brīdim, apsūdzētajam piemērotais drošības līdzeklis turpināms piemērot.

[19] KPL 22. pants paredz, ka personai, kurai ar noziedzīgu nodarījumu radīts kaitējums, ņemot vērā morālo aizskārumu, fiziskās ciešanas un mantisko zaudējumu, tiek garantētas procesuālās iespējas morālas un materiālas kompensācijas pieprasīšanai un saņemšanai.

KPL 350. pants nosaka, ka kompensācijas ir naudas izteiksmē noteikta samaksa, ko persona, kura ar noziedzīgu nodarījumu radījusi kaitējumu, samaksā cietušajam kā gandarījumu par morālo aizskārumu, fiziskajām ciešanām un mantisko zaudējumu. KPL 351. pants nosaka, cietušajam ir tiesības iesniegt pieteikumu par radītā kaitējuma kompensāciju jebkurā kriminālprocesa stadijā līdz tiesas izmeklēšanas uzsākšanai.

Kriminālprocesā par cietušo atzīta SIA "/nosaukums A/", kuras pārstāvis pieteica kaitējuma kompensāciju 234 *euro* apmērā, kuru veido nolaupītās un neatlīdzinātās mantas vērtība.

Apsūdzētais tiesas sēdē pilnībā atzina pieteikto kompensāciju par mantisko zaudējumu.

Tiesa atzīst, ka cietušās SIA "/nosaukums A/" pieteikums par radītā kaitējuma kompensāciju ir pamatots un apmierināms, un atbilstoši KPL 353. panta pirmās daļas 1. punktam, zaudējumi piedzenami no apsūdzētā, jo tieši viņa prettiesisko darbību rezultātā tikuši nodarīti zaudējumi.

[20] Tiesā apsūdzētā aizstāvību īstenoja zvērināta advokāte V. Brakša, kurai saskaņā ar KPL 84., 367. pantu un Ministru kabineta 2009. gada 22. decembra noteikumiem Nr.1493 „Noteikumi par valsts nodrošinātās juridiskās palīdzības apjomu, samaksas apmēru, atlīdzināmajiem izdevumiem un to izmaksu kārtību", no valsts līdzekļiem attiecīgi izmaksājami 160 *euro*, kuru atlīdzināšanas pienākums, atbilstoši KPL 368. panta nosacījumiem, uzliekams apsūdzētajam.

Uz apsūdzēto neattiecas KPL 85. panta nosacījumi par personām, kuras atbrīvojamas no samaksas par aizstāvja palīdzību, jo lietā nav ziņu, kas apliecina, ka viņa mantiskais stāvoklis izslēdz iespēju aizstāves palīdzību nodrošināt no saviem līdzekļiem.

[21] Rīcība ar lietiskajiem pierādījumiem un dokumentiem izlemjama saskaņā ar KPL 240. pantu.

Lietisko pierādījumu: mobilo telefonu "Xiaomi Redmi 7A", kas atgriezts īpašniekam SIA "/nosaukums A/", uzskatīt par atgrieztu īpašniekam SIA "/nosaukums A/".

Elektronisko dokumentu – videoierakstu vienā CD-R matricā, kas glabājas pie krimināllietas materiāliem, atstāt glabāties pie krimināllietas materiāliem.

[22] Lietā nav uzlikts arests apsūdzētā mantai, par kuru būtu pieņemams lēmums, atbilstoši KPL 366. pantam.

Rezolutīvā daļa

Saskaņā ar Kriminālprocesa likuma 520. pantu, tiesa

n o s p r i e d a

atzīt /pers. A/, personas kods /personas kods/, par vainīgu noziedzīga nodarījuma izdarīšanā, kas paredzēts Krimināllikuma 180. panta pirmajā daļā, un sodīt ar īslaicīgu brīvības atņemšanu uz 3 mēnešiem.

Saskaņā ar Krimināllikuma 52. panta ceturto un piekto daļu, brīvības atņemšanas soda izciešanā ieskaitīt aizturēšanā un apcietinājumā pavadīto laiku šajā lietā no 2022. gada 13. jūnija līdz sprieduma spēkā stāšanās dienai.

/pers. A/ piemēroto drošības līdzekli – apcietinājumu – atstāt negrozītu līdz sprieduma spēkā stāšanās dienai.

Apmierināt cietušā SIA "/nosaukums A/" pieteikto materiālā kaitējuma kompensāciju.

Piedzīt no /pers. A/ par laba cietušajam SIA "/nosaukums A/" materiālā kaitējuma kompensāciju 234 *euro* apmērā.

Noteikt kaitējumu kompensāciju labprātīgas samaksas termiņu 30 (trīsdesmit) dienas no tiesas sprieduma spēkā stāšanās dienas, maksājumu apliecinošus dokumentus iesniedzot Rīgas rajona tiesas kancelejā.

Piedzīt no /pers. A/ par labu valstij 160 *euro* apmērā par aizstāves V. Brakšas veikto darbu kriminālprocesā un tie iemaksājami: valsts kase, NMR 90000050138, konts LV68TREL1060001239300, BIC kods TRELLV22, maksājuma mērķis: par aizstāvja palīdzību kriminālprocesā Nr.11351001220, nosakot 30 (trīsdesmit) dienu termiņu tā labprātīgai izpildei pēc sprieduma spēkā stāšanās, iesniedzot tiesai maksājuma apliecinošu dokumentu.

Elektronisko dokumentu – videoierakstu vienā CD-R matricā, kas glabājas pie krimināllietas materiāliem, atstāt glabāties pie krimināllietas materiāliem.

Lietisko pierādījumu: mobilo telefonu "Xiaomi Redmi 7A", kas atgriezts īpašniekam SIA "/nosaukums A/", uzskatīt par atgrieztu īpašniekam SIA "/nosaukums A/".

Saīsinātais spriedums nav pārsūdzams.

Procesa dalībnieki 10 (desmit) dienu laikā no saīsinātā sprieduma pasludināšanas dienas var rakstveidā iesniegt tiesai lūgumu par pilna sprieduma sagatavošanu.

Pilno spriedumu var pārsūdzēt vai noprotestēt 10 (desmit) dienu laikā no pilna sprieduma pieejamības dienas apelācijas kārtībā Rīgas apgabaltiesai, iesniedzot sūdzību vai protestu Rīgas rajona tiesā.

Tiesnese I. Ozoliņa - Kļaviņa